

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง การเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพ การศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative) ซึ่งใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็นแนวทางในการศึกษา โดยกำหนดใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลด้วยการวัดครั้งเดียว (One Shot Descriptive Study) สถิติที่ใช้ในการอธิบายลักษณะประชากรศาสตร์ การเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษาและการใช้ประโยชน์ จะใช้สถิติเชิงพรรณนา อาทิ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ โดยใช้การทดสอบค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA), Independent-test (2-tailed) และ Pearson Correlation ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

การศึกษาเรื่อง “การเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพ การศึกษา ของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ” ผู้ศึกษากำหนดวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพ การศึกษากับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สำหรับสมมติฐานการศึกษาในการศึกษาครั้งนี้ คือ

1. คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

2. การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 300 คน โดยแบ่งเป็น คณาจารย์ 150 คน และเจ้าหน้าที่ 150 คน

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา ของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ” จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มากกว่าครึ่งมีอายุระหว่าง 31 – 40 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท มีระยะเวลาการปฏิบัติงาน อยู่ระหว่าง 0-5 ปี ในด้านของตำแหน่งงานที่ปฏิบัติคือคณาจารย์และเจ้าหน้าที่มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

ส่วนที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ลักษณะการรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาจากสื่อแต่ละประเภท

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจอยู่ในระดับต่ำมาก และเมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามประเภทของสื่อประเภทต่าง ๆ แล้วจะพบว่าสื่อมวลชนที่คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีการเปิดรับมากที่สุด ได้แก่ หนังสือพิมพ์ รองลงมา คือ โทรทัศน์ นิตยสาร และวิทยุ ตามลำดับ

ส่วนสื่อบุคคลที่คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษามากที่สุด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญ จาก สมศ. ส่วนสื่อบุคคลที่มีการเปิดรับน้อยที่สุด คือ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัย

สำหรับสื่อเฉพาะกิจที่คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษามากที่สุด จำแนกตามลักษณะของสื่อ ดังนี้ สื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ วารสารของมหาวิทยาลัย หนังสือคู่มือ จดหมายข่าว และหนังสือเวียน มีการเปิดรับน้อยที่สุด ส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า อินเทอร์เน็ตมีการเปิดรับมากกว่าซีดี สำหรับสื่ออื่น ๆ มีการเปิดรับจากการประชุมและสัมมนามากกว่าบอร์ดประชาสัมพันธ์

ส่วนที่ 3 การใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่าง จากข่าวสารเรื่องการควบคุมคุณภาพ

คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ในด้านการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยมีการนำข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในด้านการประเมินคุณภาพมากที่สุด รองลงมาคือเพื่อการควบคุมคุณภาพ และในด้านการตรวจสอบคุณภาพน้อยที่สุด

สำหรับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อประโยชน์ต่อตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีการนำข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ประโยชน์เพื่อติดตามความเคลื่อนไหวในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษา มากที่สุด ส่วนการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยที่สุด คือ สามารถนำความรู้เรื่องการประกันคุณภาพไปถ่ายทอดให้บุคคลอื่นได้

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพเป็นเรื่องที่เข้าใจยากและไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้อย่างถูกต้องมากที่สุด รองลงมา คือ ต้องการให้มีการจัดทำเอกสารที่ให้ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเพียงพอและต้องการให้มีการจัดการประชุมสัมมนาอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมุติฐาน

จากสมมุติฐานการศึกษา ได้ผลดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ตำแหน่งที่ปฏิบัติ มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.1

แสดงการทดสอบสมมติฐานของลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลทำให้
การเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	สถิติที่ใช้	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
		แตกต่าง	ไม่แตกต่าง
เพศ	t-test		✓
อายุ	One -way ANOVA		✓
ระดับการศึกษา	One -way ANOVA		✓
ระยะเวลาการปฏิบัติงาน			✓
ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ	t-test		✓

จากผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน และตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ ไม่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา

ตารางที่ 5.2

แสดงการทดสอบสมมุติฐาน ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ซึ่งพบว่า การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา กับ การใช้ประโยชน์ ด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพศึกษามหาวิทยาลัยและประโยชน์ต่อตนเอง

การเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพทางการศึกษา	Sig.(2-tailed)	มีความสัมพันธ์	ไม่มีความสัมพันธ์
สื่อมวลชน	0.04	✓	
สื่อบุคคล	0.06		✓
สื่อเฉพาะกิจ	0.08		✓

จากตารางที่ 5.2 แสดงการทดสอบสมมุติฐาน สามารถอธิบายได้ดังนี้ คือ

1. การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านสื่อมวลชน ซึ่งพบว่า ผลสรุป ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่า นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้นการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพศึกษามหาวิทยาลัยและสำหรับประโยชน์ตนเอง กล่าวคือ หากกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมากก็มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาจะมากเช่นกัน

2. การเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาผ่านสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์ด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพศึกษามหาวิทยาลัยและสำหรับประโยชน์ตนเอง กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจมาก หรือน้อย กลุ่มตัวอย่างก็ไม่ได้มีการใช้ประโยชน์จากการเปิดรับมาก หรือน้อย ตามไปด้วย

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่อง การเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการ

ปฏิบัติงาน และตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สำหรับผลการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของนิตยา บุญชุ่ม (2546, น. บทคัดย่อ) เรื่องการเปิดรับข่าวสารและความพึงพอใจในข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์มหาวิทยาลัยในภาคเหนือที่พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไม่แตกต่างกัน จึงสามารถสรุปได้ว่า แม้ว่าตัวแปรต่าง ๆ เหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสาร แต่ตัวแปรเหล่านี้ก็ไม่ได้มีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสารทั้งหมด หากเป็นเพียงปัจจัยที่มีอิทธิพลเพียงบางส่วนต่อการเปิดรับข่าวสารเท่านั้น ดังที่กล่าวไว้จากแนวคิดของ จอห์น ซี เมอร์ริล และโลเวนสโตน (John C. Merrill and Lowenstien) และ วิลเบอร์ ชแรมม์ (1973) ซึ่งพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์ไม่ใช่เป็นเพียงปัจจัยเดียวที่มีอิทธิพลต่อการเปิดรับข่าวสารของมนุษย์ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ประกอบอีกมากมายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดรับข่าวสาร เช่น ระบบสังคม ภูมิหลัง วัฒนธรรม ประเพณี และการดำเนินชีวิต เป็นต้น

จากข้อค้นพบในการศึกษาคั้งนี้พบว่าคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีการเปิดรับข่าวสารอยู่ในในระดับที่ต่ำมาก จากข้อค้นพบดังกล่าวเป็นที่น่าสังเกตว่าในขณะที่เรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องสำคัญ อีกทั้งยังเป็นนโยบายในระดับประเทศที่สถานศึกษาแต่ละแห่งต้องตระหนักและต้องดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จ แต่บุคลากรในสถานศึกษากลับมีการเปิดรับข่าวสารในเรื่องนี้อยู่ในระดับที่ต่ำ สาเหตุหลักเกิดจากการที่ในการดำเนินการเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษานั้นเป็นเพียงการดำเนินการและการปฏิบัติของคนกลุ่มย่อย ๆ ในสถาบันที่มีหน้าที่และต้องเกี่ยวข้องในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาเท่านั้น จึงทำให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องและไม่มีความรู้ในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาเรื่องนี้ ด้วยเห็นว่าเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องไกลตัวและไม่มี ความสำคัญอะไรต่อตนเองไม่มีผลกระทบในด้านใดด้านหนึ่งต่อการปฏิบัติงานหรือการดำเนินชีวิต ขณะเดียวกันก็ไม่เกิดการแสวงหาข่าวสารในเรื่องนี้ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่จอห์น ซี เมอร์ริล ได้กล่าวไว้ว่ามีปัจจัยหลายประการที่เป็นแรงผลักดันให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อซึ่งปัจจัยประการหนึ่งคือประโยชน์ใช้สอยของตนเอง ทำให้เกิดการเปิดรับและแสวงหาข่าวสาร บางอย่างที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเอง เพื่อให้ตนเองบรรลุผลสำเร็จในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังที่ผลการศึกษาข้างต้นที่อธิบายได้ว่า สาเหตุที่ระดับการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาอยู่ในระดับที่ต่ำเพราะ

ในสถานศึกษามีผู้ที่มีบทบาทหรือเกี่ยวข้องในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่เพียงส่วนน้อยเท่านั้น

ส่วนการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษามีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการใช้ประโยชน์จากข่าวสาร กล่าวคือ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพจากสื่อประเภทต่าง ๆ ก็ได้นำไปใช้ประโยชน์ในด้านของการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามไปด้วย แต่มีการนำไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อตนเองมากกว่า เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วสื่อที่มีการเปิดรับมากที่สุด คือ สื่อเฉพาะกิจ ประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ อันได้แก่ วารสารของมหาวิทยาลัย หนังสือคู่มือ เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่าด้วยลักษณะของสื่อเฉพาะกิจที่เข้าถึงได้ง่ายและมีเนื้อหาที่ชัดเจนตรงประเด็น จึงทำให้ผู้รับสารสนใจที่จะเปิดรับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถพรณ บิลันท์โอวาท (2537) ที่ว่า สื่อเฉพาะกิจโดยทั่วไปมีกลุ่มประชากรและเป้าหมายที่แน่นอน มีการส่งเนื้อหาต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์เฉพาะกลุ่มแก่กลุ่มเป้าหมายกลุ่มนั้น ๆ นอกจากนั้นยังเป็นไปตามทฤษฎีการเลือกและการแสวงหาข่าวสารของ วิลเบอร์ ชแรมม์ (1973) ที่กล่าวถึงหลักทั่วไปของการเลือกความสำคัญของข่าวสารซึ่งขึ้นอยู่กับการใช้ความพยายามน้อยที่สุด นั่นคือ คนเรามีแนวโน้มที่จะเปิดรับข่าวสารที่ใช้ความพยายามน้อย เช่น ข่าวสารที่อยู่ใกล้ตัว สามารถเลือกรับได้ง่ายและมีสารประโยชน์ต่อตนเอง สอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้ซึ่งพบว่าคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อติดตามความเคลื่อนไหวในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษามากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วพบว่าเป็นข้อมูลที่พบได้โดยทั่วไปไม่ต้องทำความเข้าใจเพียงแค่ว่าทราบการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาเท่านั้น

คำอธิบายในเรื่องของการใช้ประโยชน์จากข่าวสารดังกล่าวข้างต้นยังบ่งบอกถึงความแตกต่างของความต้องการการใช้ประโยชน์จากข่าวสารด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่มีการใช้ประโยชน์จากข่าวสารในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยตรง ได้แก่ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพ อยู่ในระดับที่ต่ำมาก แต่เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์ต่อตนเองพบว่ามีการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับที่สูง เป็นข้อมูลที่น่าสนใจว่าคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทายังมีความต้องการในการใช้ประโยชน์ในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตน ในเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่น เพื่อพัฒนาศักยภาพการทำงานของตน หรือเพื่อเป็นข้อมูลในการปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับนโยบาย

ของมหาวิทยาลัย เป็นต้น ซึ่งเป็นข้อที่สนับสนุนทฤษฎีที่ว่า การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่เชื่อว่าผู้รับสารเป็นผู้กำหนดความต้องการของตนเอง เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตนให้มากที่สุด โดยผู้รับสารจะเป็นผู้ตัดสินใจโดยที่อาศัยความต้องการของตนเองเป็นหลัก

ในด้านของสื่อที่มีความสัมพันธ์ต่อการเปิดรับข่าวสารของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า สื่อมวลชนสำหรับสื่อเฉพาะกิจที่มีการเปิดรับในระดับที่ต่ำ อธิบายได้ว่า สื่อมวลชน คือ สื่อที่สามารถที่จะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากและในระยะเวลาอันรวดเร็ว เป็นการแพร่กระจายข่าวสารสู่สาธารณชนได้อย่างกว้าง ส่วนสื่อเฉพาะกิจคือ สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการสื่อสารหรือการประชาสัมพันธ์ขององค์กรนั้นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่แน่นอน มีการส่งเนื้อหาต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์เฉพาะกลุ่มแก่เป้าหมายกลุ่มที่ต้องการส่งข่าวสารนั้น ดังที่อดัมส์ ได้กล่าวไว้ว่า สื่อเฉพาะกิจมีความสำคัญต่อการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อสนับสนุนกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะเรื่อง โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่แน่นอน และสื่อเฉพาะกิจยังมีบทบาทในการทำให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบข่าวสารความรู้โดยตรงและความถูกต้อง และยังช่วยให้เกิดการปฏิบัติที่ถูกต้องด้วย แต่ในกรณีของการศึกษาครั้งนี้ที่พบว่า การใช้สื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ต่อการเปิดรับข่าวสารนั้น อธิบายได้ว่า เนื่องจากในช่วงเวลาที่ต้องทำการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษานั้น ทางหน่วยงานหลักอันได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จะมีการประชาสัมพันธ์ในส่วนของข้อมูลข่าวสารในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้สาธารณชนได้รับรู้ในภาพรวม คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจึงมีการเปิดรับจากสื่อมวลชนได้ในระดับที่มากกว่าสื่อเฉพาะกิจซึ่งมีความเฉพาะเจาะจงมากกว่า และอีกสาเหตุหนึ่งก็เนื่องมาจากการใช้สื่อเฉพาะกิจ ไม่ว่าจะเป็นวารสารของมหาวิทยาลัย หนังสือเวียน หรือ หนังสือคู่มือ นั้น การเผยแพร่ข่าวสารเป็นในลักษณะของการเผยแพร่ในวงแคบ คือ กล่าวได้ว่า เป็นการเผยแพร่แก่บุคคลเฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวข้อง ในกรณีนี้ คือการเผยแพร่เฉพาะคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีบทบาทในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละหน่วยงานเท่านั้น ทำให้บุคลากรที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่มีบทบาทในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่ได้รับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา หรือมีการเปิดรับข่าวสารเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาจากสื่อเฉพาะกิจน้อยกว่าสื่อมวลชน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการศึกษา พบว่า คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อโดยรวมอยู่ในระดับที่ต่ำมาก ผู้ศึกษาจึงเห็นว่า ผู้ทำหน้าที่ส่งสารในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) หรือมหาวิทยาลัยเองควรมีการปรับปรุงวิธีการในการประชาสัมพันธ์ให้สอดคล้องเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น โดยเน้นผ่านสื่อที่มีการเปิดรับมากที่สุด และควรกระทำอย่างต่อเนื่อง

2. ในแต่ละสถานศึกษาควรสร้างการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรทุกคน เพื่อให้บุคลากรได้มีบทบาทและเกิดความรู้สึกเกี่ยวข้องเป็นส่วนหนึ่งของการประกันคุณภาพการศึกษาขององค์กร ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาประสบผลสำเร็จได้

3. ผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีบทบาทในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ควรมีการตื่นตัวและให้ความสำคัญในเรื่องนี้ด้วย เนื่องจากเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นนโยบายระดับประเทศ บุคลากรในสถานศึกษาควรมีการแสวงหาข้อมูลข่าวสารในเรื่องนี้ด้วย

4. มหาวิทยาลัยควรมีการจัดการประชุมโดยอาจทำในลักษณะของการประชุมกลุ่มใหญ่คือให้บุคลากรมีการรับทราบข้อมูลของนโยบายเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยในภาพรวม และจึงมีการจัดประชุมกลุ่มย่อย ตามหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นและสร้างการมีส่วนร่วมในเรื่องของการประกันคุณภาพการศึกษา และต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง

5. นอกจากนั้นผลการศึกษาในส่วนของข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ยังพบว่า คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก และไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องตระหนักถึงปัญหานี้ และยังคงสอดคล้องกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการให้ความร่วมมือในเรื่องของการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย เช่น เอกสารที่แจกให้แต่ละหน่วยงานไม่ทั่วถึง จึงควรมีการกำหนดนโยบายและแนวทางการปฏิบัติรวมทั้งมีการวางแผนในเรื่องของการประกันคุณภาพอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมทั้งแจ้งให้กับทุกคนในมหาวิทยาลัยได้รับทราบเพื่อจะได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติอย่างดี อีกทั้งการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ นับเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการปฏิบัติที่สมบูรณ์แบบ เช่น การจัดให้มีการประชุมสัมมนาให้ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำเอกสารให้แต่ละหน่วยงานอย่างทั่วถึงและเพียงพอแก่บุคลากร

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษากับบุคลากรในมหาวิทยาลัย ราชภัฏทุกแห่ง รวมถึงระดับอุดมศึกษาทั่วประเทศ เพื่อจะได้ทราบการเปิดรับข่าวสาร รวมทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในภาพรวมทั้งหมด เพื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จะได้นำข้อมูลไปใช้เพื่อวางแผนและกำหนดนโยบาย

2. ควรมีการสำรวจลักษณะในภาพรวมโดยทั่วไปเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของแต่ละหน่วยงานด้วยเพื่อรับทราบข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงอุปสรรค ปัญหาเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ทำให้สามารถดำเนินการแก้ไขและวางแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ในการศึกษาครั้งต่อไปในด้านของการใช้ประโยชน์ควรมีการจำแนกตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพโดยตรง และผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลและนำมาศึกษาเพื่อใช้ในการวางแผนช่องทางการสื่อสารต่อไป

4. งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งอาจทำให้ไม่ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากนัก ในการศึกษาครั้งต่อไปอาจเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกมากขึ้น หรือเป็นการศึกษาแบบผสมวิธีมาใช้เพื่อนำผลการศึกษาทั้ง 2 แบบมาเปรียบเทียบและนำข้อมูลมาสนับสนุนซึ่งกันและกัน ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องสูงและนำข้อมูลที่ได้มาเป็นฐานในการพัฒนาวางแผนรูปแบบการใช้สื่อไปยังกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น